

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Nyomda és kiadóhivatal:

Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 K., él évre 10 K. negyedévre 5 K.

Egyes szám ára 8 f. és kapható:

kiadóhivatalban, Herz-féle nyomdában, Glass- és Wächter-féle hírlapárudában.

Felelős szerkesztő:

Dr. VAJNA GÁBOR ügyvéd.

Szerkesztőség:

KAPU-UTCZA 60. SZÁM.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor vagy annak helye 1-szeri hirdetésné

24 fillér, 3 hasábos garmondsor 16 fillér. Többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyilttér sora 30 f.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Az ügyvédek panasza.

Brassó, jul. 17.

(X.) A társadalom minden osztálya, a mely keze és esze után tartja fenn magát, igyekezik megélhető állapotba jutni. És ha ez nem úgy ütött ki, miként rája nézve kívánatos lenne, azonnal kész a panasz.

Csak most foly a nagymérvű tisztviselői kar mozgalmá országszerte, 36.000 tisztviselő emelte fel fejét, — ugyanily elégedetlenség észlelhető a más kereset után élő osztálybeliekénél is. Az ily panaszosok sorába tartoznak az ügyvédek is. E régi tekintélyes testület anyagi tekintetben sokat hanyatlott az utóbbi pár tizedben, és még hozzá a közönség csipős megjegyzéseit is el kell viselniük: hogy sokba kerül az ügyvéd! Holott a valóságban nem egészen így áll a dolog, hanem a perlekedés drága a bélyeg stb. miatt, a mi nek nem az ügyvéd az oka.

Visszaélés azonban szó sincs róla,

mint más osztályuaknál is tapasztalható, itt is van. A mi nek az oka az ügyvédi pálya túl előzőnlésében keresendő. De ha az ügyvédeknek van is jogos panaszuk az élet megélhetése tekintetében, azon kifogásuk — a miről mind-egyre hangot adnak — nem állja ki a kritikát, hogy ők az új perrendtartási tervezetben elnyomva vannak! . . . Az új perrendtartási tervezetben tudvalevőleg a perlekedési szabadság elvét juttatják kifejezésre és ez alapon az ügyvédvállási kényszer csakis a kikérülhetetlen esetekre van szorítva, különben a felek még a felebbezési bíróságok előtt is (bizonyos korlátozással) személyesen terjeszthetik elő kérelmeiket, indokaikat. Az egész eljárás, a szóbeliség és a közvetlenség elveire lévén alapítva, a felek közvetlenül meghallgathatók a bíróság által. Többé nem hosszú perirátváltásokban folyik a per, a melyek megszerkesztésére persze ügyvéd szükséges.

Már most az ügyvédek egy csoportja kenyerét félti ettől az új rendszer-

től! . . . És az igazságügyminisztert többen az ügyvédek közül azzal vádolják, hogy eltekintve a kenyér-kérdéstől, ez az ügyvédi kényszer megszüntetése az ügyvédi kar tekintélyét sérti, mert ezután az ügyvédség csak olyan fölösleges és szükségtelen intézmény lesz.

Hát a mostani igazságügyi miniszternél talán senki jobban nem becsüli és méltányolja az ügyvédek üdvös szerepét az igazságszolgáltatás terén. Hisz dr. Plósz Sándor nem egy nyilatkozatában, hanem több ízben az ügyvédek az igazságügy, a törvénykezés nélkülözhetetlen tényezőinek mondotta. Az ügyvédség szerves része, kiegészítője a törvénykezésnek. És csakis elfogultsággal lehet azt mondani, hogy a miniszter nem viseli gondját az ügyvédek érdekeinek.

De az ügyvédi kényszernek olyan formában való törvénybe iktatása, mint a milyent némely ügyvédek követelnek, körülbelül olyan kívánság lenne, mintha megparancsolnák, hogy ezután senki maga ne borotválkozzék, hanem miu-

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Fantazmagória.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

Nagy, és nehéz gyakorlatról jöttünk haza, már volt vagy négy óra, amikor a legénység a párolgó esajkák elé ülhetett, hogy mohó étvágygyal elfogvaszthassa déli menázsiját. A szakácsnak akadt dolga, alig győzte, pedig három órára volt az ebéd ideje, azelőtt való napon a napi parancsban meghatározva. De hát egy pár „herstellt“-tel, a melylyel nem számoltak, meghosszabbodott a gyakorlat. Fáradtan dült le mindenki, az egyszerű, de tiszta vaságyakra; alig, hogy leverték magukról az ut piszkos porát. Morpheusnak sok karja lehet, mert nem telt bele egy negyed óra, már aludt az egész kaszárnya.

Mi a tiszti „messzébe“ vonultunk, legényeinkkel megtisztogattattuk magunkat, tiszta, száraz fehérneműt váltottunk, és a patkó alakra terített asztal körül fog-

Alapított 1867.

Helmbold L. Örökösei

ékeskerésznek

(tulajdonos: HELMBOLD VIKTOR)

Weiss-Mihály-utca 24. sz. a. (száját ház.)

laltunk helyet. Jól esett ezredesünk figyelmessége, mely minden egyes teríték elé egy jégbe hűtött „spriczczer“ tétetett. Javában folyt a lefolyt gyakorlat egyes fázisainak megbeszélése, a mikor egyszerre nyílik az ajtó, és belép az ezredes. Magas, vallas alak, igen elegáns katonás tartásu, jóságos öreg ur; a ki inkább atyja volt az ezred tisztikarának, mint rettegett ezredese. Persze, mind felállottunk, s könnyed meghajtás után asztalhoz ültünk, hogy az időközben már felszolgált párolgó levesből kivegyük a magunk részét.

Jól esett; hogyne, hisz reggel három órakor keltünk fel, mert már négykor volt kivonulás, s a ki tudja katonáék rendjét az tisztában van azzal is, ha négyre van a kivonulás elrendelve, háromkor hajnalban már talpon van a kaszárnya.

Mindazonáltal vigan voltunk az ebéd alatt, az ezredes és a mellette ülő törzstisztek, szívesen mulattak el, egy-egy bajtárs kisebb botlásán. . . mondhatom nem érdektelen egy ilyen társaság, a mint mindegyik a köteles tiszteletadás határában belül valódi bajtársi pajtáskodás köze-

pette, majd komoly szakfejtegetéseivel, majd pedig humoros incselkedéssel igyekszik az unalom ördögével megbarátkozni.

Fekete kávé után az ezredes „Mahlzeit“-et kívánva, visszavonult, utána a törzstisztek és lassan-lassan kiürült a tág tiszt étkező és a kövér ábrázatu szakácsné, meg az ordonáncz vették kezelésbe az ételmaradékokat, meg a tærmet, melyet seprükkel, vizes kannákkal alaposan megkezeltek.

Nyugalomra tértünk hát mi is, oly jól esett, előtte való napon, éjjel társaságban voltunk, a főjegyzőék adtak valami házi bál félét, csak ugy éjfél tájt vetődtünk haza felé, három órakor már talpon voltunk, ez sok egy magyarnak, utóvégre is, Morpheusnak is kell adózni. . . elnyomott az álom.

Ah, az álom. . . Mily édes érzés, a fáradt test megpihen, feledve minden gond, minden bánat, az sorra veszi a közelmult történeteit, zagyva össze — viszszaságban, édes kéjes érzett. . . . óh az álom.

Legnagyobb raktár: ékszer, arany és ezüst árúban, ezüst evészközökben

Schwelcozi zsebórákban: arany, ezüst és nickel stb.

Ezüst és fém övek. — Mindenféle öveknek ujjalakítása.

Arany, ezüst és drágakövek bevásárlása.

Javitó műhely
Jegygyűlők nagy választékban.

denki borbélyhoz tartozik menni. Hát biz ez nagy igazságtalanság lenne a nagy közönséggel szemben.

Miért ne perlekedjék önállóan, egymaga a fél, ha ért hozzá? . . . Ha pedig belátja, hogy saját magára hagyva elveszti a pert, okvetlenül ügyvédhez megy ezután is. Sőt szivesebben is fizet neki, mert hát nem volt kénytelen ügyvédet vallani. De még akkor is, ha egész könnyű az ügy, inkább bizza a fél ezután is az ügyvédre perét, hisz ha a pert megnyeri, az ügyvédi költséget ugyanis az ellenfél fizeti. Így tehát az ügyvéd a saját felének ingyen dolgozik. Felmenti őt ingyen minden utánjárástól, idővesztéstől. Ilyen alapon az ügyvéd tekintélye és keresettsége is csak emelkedhetik. Hisz az ügyvédi kényszer mellett most hány nagy pert meg sem indítanak az ügyvédi költség miatt? Mert az bizonytalan, hogy az illető megnyerje perét, ellenben bizonyos, hogy az ügyvédet fizetni kell.

A jogos közérdekkel szemben minden magán és osztályérdeknek el kell némulni. Azok az ügyvédek tehát, kik félreértésből most az ügyvédi kar tekintélyének állítólagos aláásása miatt zugóldódnak, bizonyára legkevésbé sem emelik az ügyvédi kar tekintélyét az által, hogy teljesen indokolatlan osztályérdekeiket tolják előtérbe, mert ez mindig bizonyos egyéni önzésre mutat. Ez pedig nem mint polgári erény ismeretes.

Hanem az sem tagadható, hogy az ügyvédi pálya megélhetés is kezd nehéz lenni. Igen sok nálunk az ügyvéd, több van mint a német birodalomnak, a melynek lakói száma 54 millió. Nálunk még most is előszeretettel lép-

nek ifjaink e pályára, még most sem vetők le azon czímet: hogy „prokátor“ nemzet vagyunk! . . . Megnehezíté a törvényhozás az ügyvédi pályára menést, hogy ne legyen annyi ügyvéd; de eredmény nem kíséré a törvényhozás intenczióját, az ügyvédek száma nem fogy.

E jelenség természetesen megboszosulja magát anyagi tekintetben, folyton hangzik a panasz a meg nem élhetés ellen, — ezen a bajokon pedig más nem segíthet, mint az, hogy ifjaink ne toljának még most is mind a jogi pályára és ne igyekezzenek annyira ügyvédi diplomához jutni. De hát sajnos, a sajtó ilyenmü intelmei eddigelé — falra hányt borsónak bizonyultak be.

A szászok vendégei.

Brassó, jul. 17.

A „Kr. Zeitung“ tegnapi számában „Liebwerte schwäbische Volksgenossen“ czímen egy igen érdekes hirt olvasunk. Ez a hír tudtára adja a „Kr. Zeitung“ olvasóinak, hogy a szigoruan német érzelmü „Gross-Kikindaer Ztg.“ czímü nagykikindai helyi lap szerkesztője Korn Arthur és Wetzel Ferencz kereskedő, mindketten nagy-kikindai lakosok városunk falai között időznek. Egyben felszólítja a „Kr. Zeitung“ a szász polgárokat, hogy este jelenjenek meg minél számszabban az Európa vendéglő nagytermében a vendégek tiszteletére rendezendő összejövetelen, hogy a bánáti svábok és a szászok közt fennálló szívélyes jó viszonyt ezzel is szorosabbra fűzzék és kifejezést adjanak szíves rokonszenvüknek Korn Arthur iránt, a ki fáradhatlanul munkálkodik a nemzeti öntudat felkeltésén az alsó Duna mentén élő testvérnép között.

Ez a hír érdekel bennünket, mert az

általa konstatált tényben egy újabb bizonyítékát látjuk annak a tervszerű, czélutadatos és fáradhatlan munkásságnak, a melyet a szászok a hazai németiség gondolkodásának és érzésének irányítása érdekében kifejtének. Egyszer a brassói szászok vezető emberei tesznek látogatást Nagy-Kikindán és Temesvárott, majd a bánátiak keresik fel a brassói szászokat sőt a mint azt annak idején megirtuk, a „National-Bank“, a melyet csak nem rég alapítottak a zöldek Brassóban, a mely tehát maga is még fiatal intézet, kizárólag a nemzeti illetve faji öntudat felkeltése érdekében Nagy-Kikindán fiókintézetet alapított.

Mennyi fáradsággal, mennyi költséggel, mennyi kockázattal jár ez a vállalkozás! És a szász missionariusok nem fáradnak bele, nem riadnak vissza a nehézségektől és áldozatoktól, a melyeket annál nagyobbaknak kell tekintenünk, mivel másrészt az egész vállalkozás végeredményében kevesebb kilátással és eredménnyel kecsegtet, minsem hogy ilyen fárasztó és költséges munkára felkesíteni alkalmas volna.

Más alkalommal elmondottuk már nézetünket erről az egész vállalkozásról és hangsúlyoztuk, hogy a magyar állam területén illetlen tevékenykedés elismerésünkre nem számíthat, mert az állam megerősödése érdekében áll, hogy csak egy öntudat, a hazafias magyar öntudat fejlesztesse és ne a különböző fajok öntudata érvényesüljön.

Ma nem akarunk ezzel behatóbban foglalkozni és czélunk csak a szászok kártartóan fáradhatlan és áldozatkész irányu tevékenykedésére felhívni a figyelmet és azt a faji szeretetet és azt az egyetértést, mely e tevékenykedésben nyilvánlik és Korn Arthurnak, a német öntudat bánáti zászlóvivőjének elismerő ünneplésében kifejezést nyer, követendő példának állítani oda azok elé, a kiket illet.

Eszembe jutott az a sok bál, az a teméntelen mulatság, a melyen egy ilyen fiatal hadnagynak keresztül kell mennie. A fényesen kivilágított termek, a sok díszes egyenruha, a kivágott fehér és színes toalettek, az a ragyogó szépségű asszonyokadalom, kápráztató a maga összességében, csoda-e ha az ilyen magamfajta fiatal hadnagyocska elveszti itt-ott napján a szívét. . . a szívét, mondom . . . vigyáztam rá, jó barátom volt Amor Istenke, a ki a minden szívek leg-hatalmasabb disponense és megfogadtam az ő tanácsát, ha szavaltam is szerelemről, egész szívemet sohasem adtam oda.

Egy szép nap kora reggelén, épen gyakorlat előtt voltunk, mialatt a szolgám a théamat főzte, asztalomon mesés rendtelenség uralkodott, kivettem a szívemet, olyan helyes kis jószág is az, forgattam jobbra is balra is. Mint kis gyermek a játékszerrel, úgy bántam a szívemmel, akkor még együtt volt a szívem, nem hiányzott belőle egy szemernyi sem, élésre fent kardommal addig simogattam, míg kedvem kerekedett feldarabolni őt Oly szépen, oly nyugodtan türte bármit is cselekedtem vele.

Nem tudom hány darabra oszthattam,

de igen nagyon sok kis részecskére hullott szét, alig tudtam megint összeállítani, rózsalánczczal kötöttem össze. A kis lánczocskákat pedig egy erős végbe fogtam össze, úgy tettem vissza a szívemet helyére, de elég elővigyázó voltam a lánczvéget jól megerősíteni, hogy az elválaszthatatlanul maradjon ott meg.

Pillangó módra kerültem egyik mulatságból a másikba, egyik bál a másikat váltotta fel. Tánczoltam, kurizáltam, mulattam, vallottam rettenetes sokat. Fiatal az ember és szerelmes. Hány kis lánynak adtam a szívemből, Isten a megmondhatója. Sokáig kitarított a szívemből, sok részre osztottam. Egy szép napon este, társaságban egy remek szép leány mellé kerülök, szürcsölgetjük a théat, mely aztán teljesen feleslegesen befűtött, amugy isten igazában. Adva van egy szép leány, egy fiatal hadnagyocska, thea, estély, sokáig együttlét, nem nagy probléma-fejlesztő tehetség kell ahhoz, hogy tisztában legyünk azzal, a minek okvetlenül be kellett következnie, szerelmi vallomás formájában.

„Imádom, angyal, szívem mindenem, valóm, mind-mind már régen nem az enyém. . . így ömledeztem. . .

De a kis istennő, ki úgy látszott, már

némi gyakorlattal birt a szerelmi vallomás megítélésének himes mezején, legbájosabb mosolyával, így válaszolt „szeret, azt mondja? no jó, lássuk, azt a felajánlott szívet?”

Persze iszonyuan meg voltam szorulva, hiszen a sok mulatozásban, hol itt, hol ott hagytam szívemnek egy-egy részét és most azon vagyok, hogy ez egyszer igazán kellene az a tavaszi poéták által annyiszor megénekelt szívnek csufolt husdarab, de hát nincs és nincs: mit tegyek? hová forduljak?

Szorultságomban eszembe jutott az én Amor czímü barátom, aki már annyiszor segített ki a hinárból, rögtön stafetát menesztettem hozzá, adjon ha másképp nem lehet kölesönbe, egy tartalékos szívet. Kaptam egyet tőle, a melylyel azután imádoztamhoz siettem; de mily nagy kudarcot vallottam; a kis hamis ráösmert a tartalékos szívre, mely nem tud úgy szeretni, oly igazán érezni, mint az igazi és követelte, vagy megkapja az én szívemet, vagy pedig vége vége mindennek mint azt a nóta is olyan találóan mondja.

Mit tehettem, jó volt, hogy a szívészletet oda erősítettem rózsalánczczal a helyéhez s hogy most szorultságomban

HIREK.

Brassó, jul. 17.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter *Balogh Elek* jogszigorlót a brassói pénzügyigazgatóságához fogalmazó gyakoronokká nevezte ki.

— **Hódmezővásárhely — Brassóban.** A „Hódmezővásárhelyi Dalárda“ erdélyi kirándulásában résztvevő tagok — 69 személy — elszállásolása megtörtént. A vendégek újabb névsorát, valamint a szállásadók neveit és lakását, továbbá a pénteki részletes programot lapunk holnapi számában fogjuk közölni. A program főbb pontjai: reggel 8 órakor fogadtatás a vasutnál, d. e. 10 órakor indulás a Czenkre, d. u. 3 órától 8-ig kirándulások és ipartelepek megtekintése, este 8 órakor társas összejövétel a „Zöldfa szálló“ kertjében. — Ismételten felkérjük magyarságunkat, hogy a fogadtatásnál, de különösen az esti társas összejövételnél minél tömegesebb számban jelenjenek meg. Bárminemű felvilágosítás kapható a „Brassói Lapok“-nál, Kapu u. 60.

— **Közgyűlés.** A brassói r. kath. árvaházalapító nőegylet csütörtökön d. u. 1/23 órakor tartja közgyűlését az elemi iskola rajztermében.

— **Eljegyzés.** Dr. *Lamberger Manó* békési orvos eljegyezte *Stein Szerénke* kisasszonyt, *Stein Izrael* fakereskedő kedves leányát Brassóban.

— **A csik-tusnádi gyógyfürdő** 2. számú névjegyzéke szerint az eddigi összes vendégforgalom 550, ebből napos vendég 107, átutazó 190. Brassóból ott vannak: *Fränkel Ferenc* férfi szabó, *Sehnell Anna* ügyvéd neje, özv. *Nussbacher Róza* magánzó, *Dr. Bogdán Andor* ny. kir. aljbíró.

— **Mikes ünnepély Zágomban.** Amint már röviden említettük, múlt vasárnap tartották meg Zágomban a háromszéki egyetemi ifjak által oly nagy fáradsággal és utánjárással rendezett *Mikes Kelemen* ünnepélyt, mely daczára a kedvezőtlen

dőjárásnak, igen fényesen és úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben szépen sikerült. Zágón valóságos ünnepi díszet öltve várta e napon vendégeit, s különösen a megye szeretett főispánját, ki az ünnepélyen leendő részvételét szintén előre bejelentette. A déli vonattal érkezett meg *Hatolykai Pótsa József*, v. b. t. t. cs. és kir. kamarás, *Háromszékmege* főispánja, kit a rendező bizottság a zágoni *Mikes szobor* bizottsággal és lelkes polgársággal egyetértve igazán impozáns és díszes fogadtatásban részesített. Az ünnepély az iskola dísztermében folyt le, mely egy kissé szűk volt ugyan, de ilyen körülmények között a célnak megfelelt. A kis termet zsufolásig megtöltötte a közönség, sőt még a folyósóról is nagytömeg hullgatva végig a magas színvonalon álló műsort, mely ének és zenedarabokból, felolvasás- és szavaltókból igen ügyesen és alkalomszerűen volt összeállítva. A *Rákóczi* induló hatalmas akkordjai fejezték be a minden ízében sikerült és a hallgatóság által folyton zajos tetszéssel kísért ünnepélyt. Műsor után táncz következett, mely kitűnő hangulatban a kora reggeli órában ért véget. A mi a dolog anyagi oldalát illeti, még a végleges elszámolás ugyan nem volt meg, de a bevétel előreláthatólag igen nagy és mindenestre jelentékenyen elő fogja segíteni ama szép eszme megvalósítását, hogy *II. Rákóczi Ferenc* példányszerű kísérelőjének, a *rodostói szelíd busongónak*, a „*Törökországi levelek*“ halhatatlan írójának emlékéért az ő kedves szülőfalujában, a kies Zágomban egy méltó jel hirdesse.

— **Építőmunkások kongresszusa.** Az építőmunkások a minap Budapesten közös értekezletet tartottak, melyen egy építőmunkás-kongresszus egybehívását határozták el. Az értekezleten a kőművesek, ácsok, kőfaragók, fehér- és mennyezetmunkások, kéményseprők, szobrászok, mázolók és szobafestők, a légszusz- és vízvezeték munkások kiküldöttei voltak

jelen. A kongresszust augusztusban tartják Budapesten s napirendjét így állították össze: 1. A küldöttek jelentései. 2. Az építőmunkások követelése: a) a munkaidő szabályozása, b) a darabszámú munka eltörlése, c) a csoportvezető rendszer eltörlése. 3. Munkásvédő törvények az építőiparban. 4. Az inasügy rendezése. 5. Az építőmunkások szervezkedése és a munkásvédő alap. 6. A sajtó.

— **Az új százkoronás bankjegy.** *Hegedüs László*, az új százkoronás bankjegy pályanyertes művésze, a napokban Bécsben járt, hogy személyesen helyezze nyomás alá az új százkoronás bankjegyet. Az új bankjegy színe még nincs meghatározva; valószínűleg zöld lesz. Alakját valamivel kisebbre szabják, mint a mostani százasoké. Az új bankjegyek 1902. január elsején jönnek forgalomba.

— **Községátcsatolás.** Eddig a Tolna vármegyei „*micsii*“ körjegyzőséghez tartozó „*Csibrák*“ kis-község ezen jellegének megtartásával a törvényhatósági bizottságnak f. évi márczius hó 30-án 142/rkgy. sz. a. hozott s jogerőre emelkedett határozata értelmében „*Mucsi*“ nagyközségtől el- és „*Kurd*“ nagyközséghez átcsatoltatott.

— **Az oláhok bejövetele.** Hogyan jöttek be az oláhok Erdélybe, azt a székelység egy sajtóságos népregéhez köthette. Azt mondja ez a néprege, hogy réges-régen itt óriások laktak. Egy óriásnak hatalmas nagy lova volt. Akkor volt ez a ló, hogy a hátulso lábával állott a bodoki havason, az elsővel a *Dicséskövén* (*Doboló* felett), a fejével benyult Romániába s úgy daskált a kövér vetésekben. Ez nem tetszett persze a románoknak, összegyűltek ezeken és ezeken, hogy lehajtsák. Bele is kapaszkodtak a földig érő nagy sörényébe, huzták, ezibálták. Történt ekkor, hogy egy légy a ló farkára szállott s érzékenyen megcsipte, a ló hátrakapott a légyhez s ekkor a sörényében lévő románokat beszórta Erdélybe, így jöttek be.

— **Egy hölgy emlékiratai** ozimmel ritka érdekes könyv került a könyvpiazcra. *Beck Vilma* bárónő, ki az 1848/49-iki szabadságharcban mint titkos kém jelentékeny szerepet játszott s mint *Kossuth Lajos* és *Görgei Arthur* megbízottja, a legfontosabb küldetéseket végezte, kiadta hazánk e legdícsőbb és egyúttal legszomorubb korszakára vonatkozó emlékiratait. Bátran állithatjuk, hogy rég látott napvilágot e műhöz fogható érdekes könyv. Az olvasó nem bir megválni az érdekesnél érdekesebb részletektől, melyek a nagy idők legintimebb részleteit tárgyalják. Sok olyan dolgot tudunk meg e könyvből, melyet eddig elferdítve olvastunk a valóságnak meg nem felelő leírásokban. Minden hazafi igaz gyönyörűséggel fogja olvasni e művet, mely *Ferenczi B. miskolci* könyvkiadónál rendelhető meg. — Ára 3 korona.

Egy érettségit tett fiatal ember elvállal naponta 2 órát a latin nyelv tanításán kívül.

Czím a kiadóhivatalban. 484 [1-3]

megfoghattam azt a bizonyos lánczvéget és egy jó nagyot ránthattam rajta. Hihetetlenül sok szivréssz került így vissza t. i. azok a részek, a melyek közömbös helyen voltak ehelyezve, vagy nem törődtek vele, vagy más sziv szoritotta ki az én szivemrészét helyéből, szóval vissza került egy nagy része, csak azok a lánczszemek szakadtak el, a hol még törődtek szivemmel és erősebben tartották. A rózsalánczok tudvalevőleg nem igen erősek s nem nagy erő kell oda, hogy elszakadjanak, ha csak nem viselik gondját mindkét részről. Azért is van olyan nagyon igaza annak a dalnak, a melyben olyan busan éneklik, hogy hát:

„Mindenféle szerelemnek vége szokott lenni.“

Igy hát a szivem, ha nem is egészen bizonyos hányadában visszakerült és siettem vele imádott kis anyagomhoz. . . . épen fel akarom ajánlani neki az ilyen összefoltozott szivemet, a mikor *András* a szolgám nagy

csizmájával és még nagyobb lármájával a szobámba ront, lelkendezve jelentvén:

Hadnagy uram jelentem alásan a század már raportra áll, kéreti az őrmester ur *Rugós*, hogy tessék kijönni.

Oda kaptam a szivemhez, ott van-e még a helyén? Ott volt szegény csak egy kissé hevesebben dobogott, mert megijesztett nagy lármájával a legényem, én azt hittem ég a kaszárnya, pedig hát csak öt óra délutántól fogva aludtam és álmodtam egyfolytában hajnali hatig. . .

Most kezdtem csak érteni, miért mondják, hogy sajog a szivem. . . .

Ugy látszik az én fantazmagóriának néha napján valóra válni vágyik kedve, és ezt a procedurát neveztek el „szivsajgásnak“, de ha nincs is úgy akkor is kérem bocsássanak meg nekem, hisz azért fantazmagória, hogy fantazmagória legyen.

<p>B Grünwald Albert butorkereskedő Brassó, Kapu-utca 47-49. Legnagyobb butorkészítő A RUMBERT FÜLÖP eredi butorgyártás hírnevét kiszámítva gyári árakon.</p>	<p>U</p>	<p>30 hálószebe 30 ebédli 50 szalon és több ur szoba barokk, renaissance, secessió és é-német stílusban állandóan raktáron vannak.</p>	<p>T</p>	<p>Nagy választék szalon és fűtő szőnyegekben. Párizsi, berlini, brüsseli stb. szőnyeg, palackok szőnyegekben.</p>	<p>O</p>	<p>Kereskedik kitűnő mű- nőségű rendkívül olcsó árak mellett. Vidéki megrendelések a leggyorsabban es- küldtetnek.</p>	<p>R</p>
--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------	--	-----------------

TRONZ ARVID

FOGTECHNIKUS

lakik: **Kolostor-u 4. sz. a.**

Ajánlja magát a szakmájába vágó munkáknak legelkiismeretesebb kivitelben.

Ritka alkalmi vétel.

Egy új zongora (Pianino) híres cs. és kir. gyárból, kitűnő szerkezettel és hanggal, nagyon elegáns fekete fából kiállítva, elutazás miatt nagyon jutányosan eladó.

Az alsó sétateri „Bellevuebe” felállított önműködő villanyos zongora, szintén igen olcsón, vételáron alól eladó. Ezen zongora minden vendéglősnek vonzó és mulattató eszközt képez és pénzbedobás mellett magától kifizetődik.

Bővebb tudósítást ad mindennap délben 12—2 óráig **Jaschik Gyula** zenetanár Arvaház utca 6 sz. 1-ső emelet. 451 (1—3)

Rövid és kötöttáru kereskedés.

Alólirott tisztelettel adom a n. é. közönség szives tudomására, hogy **Foith György** mechanikai harisnya és kötöttáru raktárát **Gyümölcs-sor 18. sz. a.** átvettem és

SCHLESAK FERENCZ

ezég alatt fogom tovább folytatni.

Teljesen felszerelt kötött és fonal áru raktáromon kívül ezután igen jól berendezett rövidáru raktárt is tartok.

Ezen szakmában az itteni piacon sok éven át szerzett tapasztalataim által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönséget minden tekintetben kielégíthetem.

Szives pártfogást kér

teljes tisztelettel

Schlesak Ferencz.

472 (1—3)

Gyümölcs-sor 18. szám.

Rövid és kötöttáru kereskedés.

Gyümölcs-sor 18 sz.

ADLER L. JAKAB ÉS TESTVÉRE

bankbetéti társaság

BRASSÓ. — Fióközet **NAGY-SZEBEN.**

Befizetett alaptőke 800.000 korona.

Betéti társ:

a Pesti magyar kereskedelmi bank

Részvénytőke: 30,000,000 kor. Tartalékalap: 24,800,000 kor.

A bankbetéti társaság üzletköre a következő:

Bel- és külföldi váltók leszámlolása.

Ertékpapírok vétele és eladása, mindenkor a hivatalos napi árfolyamon. — **Sorsjegyek** eladása

letéjegyre, csekély foglaló lefizetése ellenében a fennmaradó vételár kölcsönzi.

Kihuzott sorsjegyek és egyéb kisorsolt értékpapírok legolcsóbb elszámolása, esedékeség előtt is.

Szelvények díjmentes beváltása.

Külföldi pénznemek és ércpénz vétele és eladása, mindenkor a hivatalos napi árfolyamon.

Utalványok és hitellevelek kibocsátása, valamennyi európai és tengerentúli piacra

Előlegek adása értékpapírokra, mérsékelt kamat mellett.

Igervények kibocsátása minden húzáshoz.

Biztosítások átvétele sorsjegyek, tőke-elhelyezési értékek, részvények kisorsolásából eredő árfolyam-veszteség ellen. Díjtáblázat kívánatra külön megküldetik.

Pénzbetétek átvétele folyó-számlára legelőnyösebb kamatozás mellett.

Letétek értékpapírok vagy egyéb okmányok kezelésére — őrizetre lezárt állapotban is — csekély díj mellett átvételnek.

Sorsolások költségmentesen megvizsgálatnak.

Mint a magyar kir. szab. osztály-sorsjáték sorsjegyeinek főelárusítója a szerencsés nyerőknek

több millióra

merő nyeresémet u. m. **százezer, huszezer, tizezer** stb. koronát fizetett ki.

Beszerez katonai házassági óvadéka alkalmas értékpapírokat a mindenkori hivatalos napi árfolyamon. Fennálló katonai házassági óvadékok átcserelését pupilláris biztonságu magasabb kamatozású értékpapírra elvállalja.

Egy csoda

Schweizből

Alólirott ezég bármily rangu embernek kúr utánvétél, az üzletvilágban még soha nem hallo árban

csak 3 koronaért

vámmentesen egy kitűnő 24 óráig pontosan járó

Órat 3 evi jótállás mellett

Azonkívül minden megrendelő egy aranyozott csinos orálánczot kap ingyen. Ha esetleg az óra nem felel meg, úgy az szívesen kicseréltetik esetleg az összeg vissza is küldetik. Csakis a következő czímen rendelhető meg:

Schweizer

Uhren-Engros-Etablissement

Basel-Horbung (Sewew)

B. ebizonyítható, hogy sok ezer drb a legnagyobb megelégedésre lett elszállítva 839

Kiadó

raktárak és falerakásra alkalmas helyek, a helybeli vasuti állomás mellett levő területen.

Bővebb felvilágosításokat ad:

az „Albina” fióktelepe.

395

Laptulajdonos Trattler H. Nyomatja a „Brassói Lapok nyomdája.